

11. Hud

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

11. Hud

Namn

Denna sura har fått sitt namn efter profeten Hud, vars berättelse återges i verserna 50-60.

Uppenbarelseperiod

Om vi betraktar dess tema på djupet kommer vi till slutsatsen att den uppenbarades under samma period som Sura Yunus, och troligen följde den omedelbart efter den.

Ämne

Suran behandlar samma ämne som Sura Yunus — nämligen **inbjudan till budskapet, tillrättavisning och varning** — med den skillnaden att varningen här är strängare.

Detta stöds också av en tradition: Det berättas att efter dess uppenbarelse

sade Hadrat Abu Bakr en gång till den helige Profeten: "På sistone har jag märkt att du blir äldre och äldre. Vad är orsaken till det?" Den helige Profeten svarade: "Sura Hud och liknande suror har gjort mig gammal."

Detta visar att det var en mycket svår tid för den helige Profeten, och dessa stränga varningar ökade i hög grad hans oro, som orsakades av Qurayshs förföljelser — de gjorde sitt yttersta för att krossa islams budskap. För det var uppenbart för den helige Profeten att den sista gränsen för den respit som Allah hade gett närmade sig mer och mer, och han fruktade att respitens tid skulle ta slut och att hans folk skulle drabbas av straffet.

Inbjudan

Inbjudan är denna: **Lyd Allahs Sändebud; överge shirk och dyrka Allah och Allah ensam; etablera hela ert livssystem på tron att ni kommer att kallas till räkenskap i det kommande livet.**

Tillrättavisning

Tillrättavisningen är denna: **Minns att de människor som satte sin tillit till denna världens yttre sken och avvisade profeternas budskap mötte fruktansvärda följder.** Därför bör ni allvarligt överväga om ni vill följa samma väg som historien har visat leder till undergång.

Varning

Varningen är denna: **Ni ska inte låta er luras av att straffet dröjer.** Det beror på den respit som Allah av Sin nåd har gett er, så att ni kan rätta till era vägar. Om ni inte använder denna möjlighet kommer ni att drabbas av ett oundvikligt straff som kommer att förgöra er alla — utom de troende.

Berättelserna som metod

Istället för att tala direkt till folket använder Koranen berättelserna om:

- Noas folk
- Huds folk
- Salihs folk
- Lots folk
- Shu'aybs folk
- och Moses folk

för att uppnå de ovan nämnda syftena.

Det mest framträdande i dessa berättelser är att när Allah fäller Sin dom över ett folk, **sparas ingen**, inte ens den närmaste släktingen till tidens profet. Endast den som har trott på profeten räddas — ingen annan, inte ens hans egen son eller hustru.

Mer än så: **Tron kräver av varje troende att han helt glömmer sina släktband när domen kommer, och endast minns trons band.** Ty det strider mot islams anda att visa någon som helst hänsyn till blodsband eller ras.

Och muslimerna demonstrerade dessa lärdomar praktiskt i **slaget vid Badr**, fyra år efter uppenbarelsen av denna sura.

[KAPITEL 11](#)

«[10. Yunus](#)

[12. Yusuf](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)